

Народився 11 вересня 1910 р. у с. Синявське Ростовської області (Росія). З 1928 до 1933 р. навчався в Азербайджанському індустріальному інституті, де отримав диплом за спеціальністю «Хімічна технологія та переробка нафти і газу».

Віктор Гутиря понад чверть століття працював в Азербайджанському науково-дослідному інституті: обіймав посади молодшого наукового співробітника, керівника лабораторії, заступника директора з наукової роботи, головного інженера з нафтопереробки.

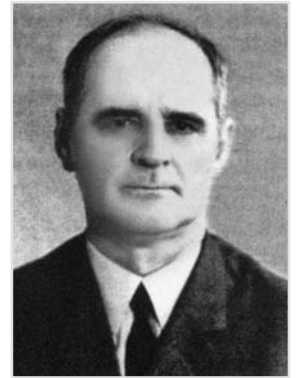
У 1938 р. захистив кандидатську дисертацію. У 1944 р. Віктор Степанович здобув науковий ступінь доктора хімічних наук і того ж року йому було присвоєне вчене звання професора.

Під час Великої Вітчизняної війни він був одним із розробників рецептур хімічних композицій для виробництва протитанкових пляшок із запалювальною сумішшю.

У 1949 р. В. С. Гутирю обрали дійсним членом Азербайджанської академії наук, а в 1953 р. — членом-кореспондентом АН СРСР. Як знаного вченого й організатора науки, його залучили до керівництва новоствореним Міннафтопромом Азербайджанської РСР, у якому з 1954 р. він обіймав посаду начальника технічного управління, голови технічної ради, входив до колегії міністерства.

У 1959 р. Віктора Степановича обрали на посаду заступника директора Інституту хімії полімерів і мономерів АН УРСР (з 1962 р. — Інститут хімії високомолекулярних сполук АН УРСР). Згодом він став науковим керівником відділення нафтохімії цього інституту та членом Державної експертної ради Держплану УРСР. У 1961 р. ученого обрали дійсним членом Академії наук УРСР та членом її президії. З 1963 до 1974 р. він був віце-президентом академії.

В. С. Гутиря зробив великий внесок у вітчизняну та світову науку. Широке визнання здобули його фундаментальні праці,

Гутиря Віктор Степанович

Доктор хімічних наук,
професор, академік
АН УРСР, фахівець
у сфері нафтохімії

присвяченні дослідженню хімічного складу нафти Азербайджану, а також створенні ним наукові основи її раціональної переробки. Він уперше в СРСР винайшов процес одержання синтетичного етанолу шляхом прямої гідратації етилену з газів піролізу, розробив основи промислового процесу каталітичного крекінгу нафтових фракцій у киплячому шарі мікросферичного каталізатора. Вчений — один із засновників перспективного наукового напрямку — адсорбції і каталізу на цеолітах. Разом зі своїми учнями Віктор Сергійович відкрив нову каталітичну реакцію одностадійного отримання етил- і винілзаміщених ароматичних сполук конденсацією метилзаміщених ароматичних вуглеводнів та метанолу на цеолітах. Він є автором понад 150 наукових статей і винаходів, двох монографій.

Нагороджений орденами Леніна, Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», Державною премією СРСР, премією АН УРСР ім. Л. В. Писаржевського, медалями.

Помер 21 жовтня 1983 р.

Народився 14 січня 1947 р. у с. Рожнів Косівського району Івано-Франківської області.

Протягом 1964–1969 рр. навчався на геологічному факультеті Івано-Франківського інституту нафти і газу, де опанував спеціальність «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ».

Після закінчення вишу В. В. Гушул почав працювати у НГВУ «Чернігівнафтогаз». Тут пройшов шлях геолога нафтопромислу, старшого геолога, головного геолога контори підземного і капітального ремонту свердловин, начальника цеху науково-дослідних та виробничих робіт (1969–1979), начальника геологічного відділу. В 1992 р. призначений на посаду головного геолога — заступника начальника НГВУ «Чернігівнафтогаз».

Протягом 1980–1998 рр. він брав участь у випробуванні технології внутрішньопластового вологого горіння на покладі нафти горизонту П-3 Гнідинцівського родовища. Цей спосіб може бути використаний для вдосконалення технології на нових об'єктах малов'язкої нафти. За розробку та впровадження енергоощадного способу витіснення малов'язкої нафти із обводнених пластів методом ВВГ із застосуванням природного напору законтурних вод у 1987 р. Василь Гушул став лауреатом премії Міністерства нафтової промисловості СРСР.

Головними напрямками його діяльності нині є вдосконалення технологій видобутку нафти і газу, збільшення нафтовіддачі на родовищах управління, проведення капітальних і підземних ремонтів свердловин. За його участю були впроваджені: технології обмеження водоприпливів шляхом утворення полімернолугових екранів; емульсійно-кислотні обробки карбонатного горизонту П1+2 на Леляківському

Гушул Василь Васильович

Гірничий інженер-геолог,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері розробки
нафтогазових родовищ

родовищі та просування композиції хімреагентів на цій ділянці; зміна фільтраційних потоків; застосування лужних розчинів для вирівнювання профілів приймання у нагнітальних свердловинах. Завдяки зусиллям Василя Гушула вперше, починаючи з 2004 р., вдалося не тільки стабілізувати падіння, а навіть збільшити видобуток нафти з конденсатом у НГВУ «Чернігівнафтогаз».

Він є автором десяти наукових праць та шести патентів України, які присвячені в основному удосконаленню розробки нафтових і газових родовищ. Брав участь у дорозвідці Леляківського та Мільківського родовищ.

У 2000 р. Василь Васильович був обраний головою Чернігівського осередку Спілки геологів України.

В 1999 р. за високі професійні досягнення йому присвоєне почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».